

**ODPOWIEDZI UDZIELONE PARLAMENTOWI EUROPEJSKIEMU
KWESTIONARIUSZ DLA KANDYDATA NA KOMISARZA
Margrethe VESTAGER
Konkurencja**

1. Ogólne kompetencje, zaangażowanie w sprawę europejską, niezależność osobista

Jakie aspekty Pani kwalifikacji i doświadczenia mają szczególne znaczenie dla sprawowania obowiązków komisarza i promowania ogólnego interesu europejskiego, zwłaszcza w obszarze, za który byłaby Pani odpowiedzialna? Co skłania Panią do ubiegania się to o stanowisko? W jaki sposób przyczyni się Pani do realizacji strategicznego programu działań Komisji?

W jaki sposób może Pani wykazać przed Parlamentem Europejskim swoją niezależność oraz zapewnić, że żadna działalność prowadzona w przeszłości, w chwili obecnej oraz w przyszłości nie będzie podawać w wątpliwość Pani rzetelności w wywiązywaniu się z obowiązków komisarza?

Minęło 25 lat odkąd formalnie zaangażowałam się w politykę. Od tego czasu uczestniczę w urzeczywistnianiu marzenia o stworzeniu lepszego świata; społeczeństwa, w którym ludzie mogliby realizować własne marzenia oraz wizję, że wspólnie możemy stworzyć lepszą przyszłość dla wszystkich.

To marzenie jest moją motywacją polityczną. To marzenie jest również podstawą mojego wkładu jako członka zespołu w kontekście współpracy zawodowej; współpracy Parlamentu, Rady i Komisji. Będę pracowała tak jak zawsze: walcząc o równowagę, tak aby zarówno mali, jak i duzi byli traktowani jednakowo. Bez przemocy, wykluczenia ani wykorzystywania przez tych, którzy mają siłę lub wolę, aby nadużywać swoich uprawnień. Wierzę, że wolna i uczciwa konkurencja umożliwi narodziny nowych idei. Wolna i uczciwa konkurencja umożliwi konsumentom dokonanie wyboru po rozsądnych cenach. Dzięki temu powstają miejsca pracy. Dzięki temu rodzi się wolność. Dzięki temu mamy dobrobyt i możliwości spełniania swoich marzeń.

Przez prawie trzy lata pełniłam funkcję ministra gospodarki i spraw wewnętrznych w moim kraju. Co miesiąc uczestniczyłam w posiedzeniach Rady ECOFIN. Szczególnie dobrze pamiętam moje pierwsze posiedzenie tego składu Rady, które odbyło się następnego dnia po objęciu przeze mnie urzędu. Było to 4 października 2011r. i pamiętam, że podczas spotkania wszyscy zgromadzeni – ministrowie gospodarki i finansów wszystkich krajów Europy – mieli bardzo silne poczucie odpowiedzialności za gospodarki swoich krajów. Sytuacja była bardzo niestabilna i niepewna. Lecz pamiętam również, zarówno podczas tego pierwszego, jak i wszystkich późniejszych spotkań, jak silna była wola wspólnego znalezienia rozwiązań. Mimo tego, że sytuacja niektórych państw była niebezpieczna i niosła ze sobą bardzo poważne konsekwencje, dało się odczuć silną, połączoną i zjednoczoną odpowiedzialność za wspólne rozwiązanie problemów, z którymi się zmagaliśmy, wolę działania w interesie europejskim w ramach Traktatów UE. Odpowiedzialność ta jest bardzo ważnym czynnikiem motywującym mnie do szukania rozwiązań i rozwijania Europy.

Ta gotowość do współpracy opiera się na dumnych, głębokich i wizjonerskich celach, które przyjęto zaraz po wojnie w celu zapewnienia pokoju. Pokazaliśmy światu, że od wielu lat mamy zarówno dyscyplinę, jak i wolę, by budować coś lepszego. Budować Europę, w której możemy żyć w pokoju i względnej zamożności. Do tego właśnie powinniśmy dążyć, zarówno we wszystkich naszych decyzjach, jak i w naszej strategii: sprawić, aby Europa podążała naprzód i była w centrum działań

oraz dążyć do lepszego społeczeństwa dla nas wszystkich. Konkurencja jest kluczem do powodzenia strategii na rzecz zatrudnienia i wzrostu gospodarczego. Konkurencja powinna przyczyniać się do nadawania kierunku innowacjom i zapewnienia, aby rynki przynosiły wyraźne korzyści konsumentom, przedsiębiorstwom i całemu społeczeństwu. Należy dołożyć wszelkich starań, aby zmaksymalizować pozytywny wpływ polityki konkurencji na nasze ogólne priorytety, a także wyjaśnić i wykazać, jakie korzyści przynosi ona obywatelom i zainteresowanym stronom na wszystkich szczeblach.

Demokracja i procesy demokratyczne leżą u podstaw wolnego społeczeństwa. Zobowiązania, na których zbudowaliśmy Europę – praworządność, równe traktowanie, proporcjonalność i dobrobyt – budzą mój podziw i szacunek. Nie będę prosiła o instrukcje ani nie będę ich przyjmowała od żadnej instytucji ani podmiotu. Moim celem jest uwzględnienie wszystkich interesów, niezależnie od tego, czy są to interesy krajowe, regionalne, zawodowe lub osobiste.

Moim obowiązkiem będzie przestrzeganie najwyższych norm etycznych oraz zobowiązań określonych w art. 17 ust. 3 TUE, art. 245 i 339 TFUE i w Kodeksie postępowania komisarzy. Moja deklaracja o braku konfliktu interesów jest kompletna i dostępna publicznie, a w razie zaistnienia jakichkolwiek zmian zostanie uzupełniona.

Będę unikała wszelkich sytuacji, w których moja bezstronność i niezależność mogłyby zostać zakwestionowane. Będę informowała przewodniczącego Komisji o wszelkich sytuacjach mogących wiązać się z konfliktem interesów.

W pełni popieram nasze zobowiązanie do przejrzystości, przedstawione w wytycznych politycznych przez nowo wybranego przewodniczącego. Zobowiązuję się do informowania o wszelkich kontaktach i spotkaniach z organizacjami zawodowymi i osobami samozatrudnionymi w sprawach dotyczących formułowania i wdrażania polityki UE.

2. Kierowanie resortem oraz współpraca z Parlamentem Europejskim

Jak oceniałaby Pani swoją rolę jako członka kolegium komisarzy? W jakim zakresie jest Pani gotowa odpowiadać przed Parlamentem za podejmowane przez siebie działania oraz za działania podległych Pani departamentów?

Jakie konkretne zobowiązania jest Pani gotowa poczynić w zakresie zwiększenia przejrzystości, zacieśnienia współpracy oraz podejmowania skutecznych działań w związku ze stanowiskami Parlamentu oraz składanymi przez niego wnioskami w sprawie inicjatyw ustawodawczych? W związku z planowanymi inicjatywami lub procedurami w toku – czy jest Pani gotowa udostępniać Parlamentowi informacje i dokumenty w równym stopniu, co Radzie?

Środowisko polityczne, w którym się wychowałam, nauczyło mnie doceniać umiejętność słuchania. Słuchania innych osób i prowadzenia dialogu. Również wówczas, gdy niekoniecznie się zgadzamy. Dialog jest dla mnie ścieżką do podejmowania decyzji. Demokracja to możliwość wyrażenia swojej opinii oraz, co równie ważne, możliwość wysłuchania innych i znalezienia wspólnej płaszczyzny i rozwiązań, w których każdy może się odnaleźć.

W maju usłyszeliśmy głos wielu europejskich wyborców. Musimy im pokazać, że ich słuchamy i że będziemy pracować, aby sprostać ich oczekiwaniom. Działając wspólnie, możemy stworzyć lepszą Europę i silniejszy świat. Dlatego też będę się zawsze angażowała i działała w sposób odpowiedzialny, uczciwy i neutralny oraz ponosiła odpowiedzialność za decyzje podejmowane przez Komisję jako kolegium przed Parlamentem Europejskim oraz, co najważniejsze, przed obywatelami Europy.

Jeśli moja kandydatura zostanie zatwierdzona, będę w pełni współpracować z pozostałymi członkami Komisji zgodnie z metodami pracy ustanowionymi przez nowo wybranego przewodniczącego. Zasadę wzajemnego zaufania i przejrzystości zamierzam wprowadzić również w odniesieniu do służb Komisji, za które będę odpowiedzialna.

Z niecierpliwością oczekuję dyskusji na temat politycznych wizji osiągnięcia naszego wspólnego celu i przyczynienia się do dobrobytu w Europie. Resort konkurencji nie działa moim zdaniem w odosobnieniu. Wręcz przeciwnie, konkurencja ma zasadnicze znaczenie dla tego, co chcemy stworzyć w Europie i dla Europy. Polityka konkurencji jest kluczowym czynnikiem sukcesu dla naszego programu na rzecz zatrudnienia, wzrostu gospodarczego i inwestycji, dla stworzenia powiązanego jednolitego rynku cyfrowego oraz silnej unii energetycznej, obejmującej przyszłościową politykę przeciwdziałania zmianie klimatu. Szerzej wypowiadam się na temat moich zobowiązań i pomysłów w zakresie współpracy w odpowiedzi na pytanie 5.

Uważam, że możliwa jest przejrzystość w odniesieniu do założeń politycznych, sytuacji gospodarczej i ogólnej myśli stojącej za naszymi zasadami i decyzjami. Zobowiązuję się do otwartości, uczciwości i zachowania równych warunków działania. Dlatego też będę ściśle współpracowała i angażowała się w otwarty dialog z Parlamentem Europejskim. Mam zamiar w jak największym stopniu włączyć PE w proces legislacyjny.

W odniesieniu do działań następczych w odpowiedzi na stanowiska Parlamentu Europejskiego lub jego wnioski będę stosowała postanowienia porozumienia ramowego i dopilnuję, by w dziedzinach, za które jestem odpowiedzialna, Komisja odpowiadała na rezolucje i wnioski Parlamentu przedstawione na podstawie art. 225 TFUE w ciągu 3 miesięcy od ich przyjęcia. W tym kontekście wyrażam pełne poparcie dla zobowiązania, jakie podjął nowo wybrany przewodniczący Jean-Claude Juncker, zgodnie z którym przyszła Komisja ma traktować sprawozdania z własnej inicjatywy w kwestiach ustawodawczych ze szczególną uwagą.

Pytania Komisji Gospodarczej i Monetarnej

3. Polityka konkurencji i MŚP

Jak promowałaby Pani kulturę konkurencji w UE i na świecie? W jaki sposób zamierza Pani dopilnować, by polityka konkurencji sprzyjała konkurencyjności europejskich przedsiębiorstw na świecie i równym szansom na rynku wewnętrznym, na którym konkurencyjne byłyby również MŚP? Czy będzie Pani wspierać silniejsze mechanizmy rozstrzygania sporów oparte na ustępstwach?

Jeśli moja kandydatura na komisarza zostanie zatwierdzona, będę realizowała uczciwą i neutralną politykę konkurencji. Będę działała na rzecz zmaksymalizowania pozytywnego wpływu polityki konkurencji na ogólne priorytety Komisji. Zrobię wszystko, aby wyjaśnić i wykazać jej korzyści dla obywateli i zainteresowanych stron na wszystkich szczeblach. Jeśli obywatele nie będą rozumieli, co chcemy osiągnąć, będą się nadal czuli odseparowani od działań podejmowanych w ich imieniu.

Wiem, że zdolność Komisji do zapewnienia uczciwej konkurencji i wspierania kultury konkurencji w zglobalizowanym środowisku zależy od możliwości jej współpracy z innymi właściwymi władzami. Dotyczy to nie tylko innych organów ds. konkurencji w UE i naszych tradycyjnych partnerów handlowych, ale musi również obejmować gospodarki wschodzące. Będę angażowała się w konstruktywny dialog międzynarodowy z tymi partnerami, aby zacieśnić współpracę międzynarodową oraz zapewnić w miarę możliwości spójne rozwiązywanie kwestii o wymiarze międzynarodowym.

Duże przedsiębiorstwa mogą być lepiej przystosowane do działania na arenie międzynarodowej, ale to MŚP stanowią trzon naszej gospodarki. Wszyscy skorzystamy na ich dobrej kondycji i sukcesie. Wykorzystam wszystkie dostępne mi instrumenty polityki konkurencji, aby chronić uczciwą konkurencję na rynku wewnętrznym, a tym samym dać MŚP równe szanse rozwoju. Bez skutecznej unijnej polityki konkurencji nie ma szans na pełne wykorzystanie potencjału jednolitego rynku. Przedsiębiorstwa w dobrej kondycji, które są w stanie konkurować na rynkach krajowych bez ochrony przed konkurentami, są najlepiej przygotowane do konkurowania również na rynkach światowych.

Ramy pomocy państwa zostały niedawno zmodernizowane w celu ukierunkowania wsparcia publicznego na te obszary, w których może ono najbardziej wspomóc wzrost i konkurencyjność w Europie. Ważnym aspektem tej reformy było wyposażenie państw członkowskich we właściwe narzędzia ułatwiające dostęp do finansowania, co w obecnej sytuacji jest kwestią kluczową dla MŚP. Nowe przepisy ułatwiają także inwestowanie w badania i rozwój oraz digitalizację naszych gospodarek. Zadbam o to, by te nowe zasady zostały optymalnie wykorzystane.

Nasze nowe rozporządzenie w sprawie wyłączeń grupowych w dziedzinie pomocy państwa zasadniczo umożliwi państwom członkowskim przyznawanie pomocy państwa na rzecz MŚP na kluczowe wydatki bez konieczności zgłaszania tego Komisji, co przyspiesza wypłaty środków.

Kolejną istotną dla MŚP kwestią w dziedzinie pomocy państwa jest przejrzystość. Zgodnie z nowymi przepisami państwa członkowskie będą zobowiązane do ujawniania szczegółowych informacji na temat przyznanych środków wsparcia. Zadbam o to, by państwa członkowskie w pełni wdrożyły te zasady. Będę również dążyć do większej przejrzystości w zakresie subsydiów na arenie międzynarodowej.

Jeśli chodzi o inne narzędzia, którymi dysponuje komisarz ds. konkurencji, egzekwowanie unijnych zasad ochrony konkurencji uniemożliwi przedsiębiorstwom dominującym wyłączenie konkurentów z rynku. Jest to szczególnie ważne dla mniejszych podmiotów, takich jak MŚP. Warto również wspomnieć, że komisyjne obwieszczenie de minimis zawiera klauzulę „bezpiecznej przystani” w odniesieniu do drobnych porozumień między przedsiębiorstwami, których udziały w rynku nie przekraczają określonych poziomów. Porozumienia takie uważane są za niemające znaczącego wpływu na konkurencję, w związku z czym nie wchodzi one w zakres art. 101 TFUE. Komisja wyraźnie zobowiązała się do niewszczywania postępowań w przypadkach, o których mowa w obwieszczeniu de minimis, a ja dotrzymam tego zobowiązania. Jednocześnie dzięki kontroli łączenia przedsiębiorstw będziemy zapobiegać powstawaniu nadmiernej władzy rynkowej, co mogłoby przeszkodzić MŚP w konkurowaniu na równych zasadach.

Sukces przedsiębiorstwa zależy nie tylko od budowania rynku. Potrzebuje ono również dostępu do uczciwie wycenionych środków produkcji. Środki produkcji i produkty pośrednie to często domena

karteli, z winy których towary produkowane w UE mogą być mniej konkurencyjne na arenie międzynarodowej, szkodząc przedsiębiorstwom na dalszych etapach łańcucha dostaw. Zwalczanie karteli będzie priorytetem podczas mojej kadencji.

Jeśli chodzi o ostatnią część tego pytania, procedura zaciągania zobowiązań jest bardzo przydatnym narzędziem przyspieszania decyzji i skutecznego wykorzystywania zasobów. Jestem przekonana, że w stosownych przypadkach Komisja będzie nadal stosować tę możliwość. Proszę jednak pamiętać, że zawsze najważniejsze jest znalezienie najlepszego sposobu rozwiązania problemów w zakresie konkurencji w konkretnym przypadku. Nie będę negocjowała lub dążyła do kompromisu, akceptując zobowiązania, które nie uwzględniają w pełni obaw Komisji w zakresie konkurencji.

4. Pomoc państwa dla sektora bankowego

W ostatnich trzech sprawozdaniach rocznych dotyczących konkurencji Parlament Europejski wezwał do jak najszybszego zniesienia systemu nadzwyczajnej kryzysowej pomocy państwa dla sektora bankowego. Biorąc pod uwagę nowe mechanizmy niewypłacalności i jednolity mechanizm restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dla banków, jak w przyszłości powinna Pani zdaniem zmieniać się polityka konkurencji, a w szczególności pomocy państwa w tych nowych ramach prawnych?

Od początku kryzysu finansowego Komisja reagowała szybko, elastycznie dostosowując stosowanie kontroli pomocy państwa do szczególnej sytuacji kryzysowej. Między 2008 a 2013 r. Komisja opublikowała siedem komunikatów w oparciu o wyjątkową podstawę prawną, jaką jest art. 107 ust. 3 lit. b) TFUE. Zgodnie z tym postanowieniem pomoc państwa może zostać uznana za zgodną z rynkiem wewnętrznym, jeżeli została ona udzielona „w celu zaradzenia poważnym zaburzeniom w gospodarce państwa członkowskiego”.

Przyjmuję do wiadomości apel Parlamentu Europejskiego dotyczący zakończenia stosowania tego wyjątku. Zgadzam się, że musimy powrócić do zwykłego stosowania kontroli pomocy państwa w sektorze bankowym. Jestem gotowa to zrobić, jak tylko pozwolą na to warunki panujące na rynku. Jednocześnie pragnę podkreślić, że przepisy związane z kryzysem bankowym to nie tylko wytyczne dotyczące stosowania wsparcia publicznego (gwarancji, dokapitalizowania lub środków dotyczących aktywów o obniżonej jakości). Obejmowały one również rygorystyczne warunki nałożone na instytucje finansowe, które otrzymały taką pomoc. Działania Komisji w zakresie kontroli pomocy państwa miały na celu zapewnienie, że instytucje finansowe otrzymujące pomoc państwa zostały odpowiednio zrestrukturyzowane i mogą być ponownie rentowne lub – jeżeli nie udało się przywrócić rentowności – że zostały one wycofane z rynku (jak np. Dexia, WestLB, Hypo Alpe Adria, Kommunalkredit, Anglo Irish i inne). W tym samym duchu, zadaniem kontroli pomocy państwa było rozwiązywanie kwestii zakłóceń konkurencji wywołanych przez otrzymaną pomoc, a także utrzymanie stabilności finansowej, zabezpieczenie rynku wewnętrznego i ochrona interesów podatników.

W dniu 1 sierpnia 2013 r. wraz z publikacją nowego komunikatu bankowego Komisja poczyniła dalsze ważne kroki w kierunku ochrony podatników i ograniczenia kwoty pomocy, jaką mogą otrzymywać banki. W kontekście, w którym ratowanie banków poważnie obciążało budżety wielu państw członkowskich, w nowym komunikacie bankowym zwiększono udział zainteresowanych stron w kosztach restrukturyzacji banków w celu ograniczenia pomocy do niezbędnego minimum oraz ograniczenia pokusy nadużycia. Pomoc państwa może być obecnie przyznana tylko wówczas, gdy wszystkie możliwe środki pozyskania kapitału, jak również udział akcjonariuszy i posiadaczy podporządkowanych papierów dłużnych nie wystarczają do uzupełnienia niedoboru kapitału. To wysoka cena za otrzymanie pomocy państwa. Był to konieczny krok na drodze do pełnej unii bankowej i już dziś pomaga przerwać związek między finansami publicznymi a bankami.

Jestem świadoma szczegółowych dyskusji prowadzonych w trakcie rozmów trójstronnych na temat interakcji pomiędzy przepisami dotyczącymi pomocy państwa i jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Przyjęty tekst utrzymuje kompetencje Komisji dotyczące kontroli pomocy państwa w zakresie wykorzystania jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Obok krajowych funduszy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które podlegają zasadom pomocy państwa, współprawodawcy zapewnili, aby te same zasady pomocy państwa i kontrola pomocy były stosowane w odniesieniu do jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Dzięki temu restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja będzie się odbywać na tych samych warunkach dla państw należących i nienależących do unii bankowej podczas stosowania funduszy naprawczych. Nie trzeba dodawać, że praktyka

Komisji dowiodła, iż jest ona w stanie w bardzo krótkim terminie przedstawić swoją ocenę pomocy państwa, jak np. w przypadku restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji Banco Espírito Santo S.A. (BES) kilka miesięcy temu. W związku z tym chciałabym zapewnić posłów do Parlamentu Europejskiego, że Komisja posiada odpowiednie narzędzia i kompetencje w zakresie pomocy państwa, z pomocą których będzie w stanie wypełnić swoje obowiązki nałożone przez współprawodawców.

5. Rola Parlamentu Europejskiego w zakresie polityki konkurencji

Podobnie jak w innych obszarach integracji rynku i przepisów gospodarczych po wejściu w życie Traktatu z Lizbony, czy zamierza Pani wystąpić w przyszłości z wnioskami kształtującymi europejską politykę konkurencji zgodnie z podstawą prawną, która czyni z Parlamentu Europejskiego współustawodawcę, z wykorzystaniem zwykłej procedury ustawodawczej?

Czy zaangażuje Pani Parlament Europejski w opracowywanie przepisów dotyczących grzywien nakładanych na przedsiębiorstwa, które naruszają unijne prawo konkurencji? Czy zgadza się Pani na porozumienie międzyinstytucjonalne między Komisją Europejską a Parlamentem Europejskim, aby zagwarantować właściwy nadzór Parlamentu nad kwestiami związanymi z konkurencją?

Wnioski legislacyjne w zakresie unijnej polityki konkurencji będą oparte na realiach rynkowych i będą odzwierciedlać najnowszą myśl ekonomiczną i prawną. Prawodawstwo nie jest celem samym w sobie. Ważne jest nadawanie kierunku innowacjom i zapewnienie, aby rynki przynosiły wyraźne korzyści konsumentom, przedsiębiorstwom i całemu społeczeństwu. Zobowiązuję się do maksymalizacji wpływu polityki konkurencji na wsparcie ogólnych priorytetów Komisji i będę ściśle współpracowała z pozostałymi komisarzami na rzecz osiągnięcia tego celu.

W tym kontekście w pełni uznaję i szanuję rolę Parlamentu Europejskiego jako bezpośredniego przedstawiciela obywateli Europy oraz jego udział w rozwijaniu polityki konkurencji w drodze debat, rezolucji i w procesie ustawodawczym. Zawsze będę słuchać opinii Parlamentu na temat polityki konkurencji i z niecierpliwością czekam na aktywny dialog. W związku z tym z zadowoleniem przyjmuję utworzenie nowej stałej grupy roboczej ds. konkurencji w ramach Komisji Gospodarczej i Monetarnej, która ułatwi naszą współpracę.

Z satysfakcją zauważam, że Traktat z Lizbony zwiększył zakres procedury współdecyzji i rolę Parlamentu w procesie legislacyjnym. Możliwość zastosowania zwykłej procedury ustawodawczej do wniosków w dziedzinie konkurencji zależy od ich treści. W przypadku dyrektywy w sprawie dochodzenia roszczeń odszkodowawczych wynikających z naruszenia praw konkurencji, gdzie zastosowano zwykłą procedurę ustawodawczą z uwagi na skutki dla rynku wewnętrznego, aktywne zaangażowanie Parlamentu przyczyniło się do osiągnięcia wyważonego wyniku.

Zobowiązuję się do informowania Parlamentu o nowych inicjatywach politycznych na tyle wcześnie, aby mógł on wnieść swój wkład do debaty i konsultacji publicznych, niezależnie od tego, czy formalne konsultacje są wymagane. Na przykład w sierpniu 2014 r. wiceprzewodniczący Joaquín Almunia poinformował nowego przewodniczącego PE Roberto Gualtieriego o rozpoczęciu wewnętrznego procesu refleksji na temat rozporządzenia w sprawie wyłączeń grupowych w sektorze ubezpieczeń, ogłaszając rozpoczęcie konsultacji publicznych. Poza tym, jeśli Komisja będzie wysyłać wniosek legislacyjny do Rady do rozpatrzenia, zadbam o to, by został on jednocześnie przesłany także do Parlamentu.

Grzywny są kluczowym elementem odstraszającym. Jestem zawsze gotowa wyjaśnić kryteria określone w wytycznych w sprawie metody ustalania grzywien oraz prowadzić otwarty dialog z Parlamentem w odniesieniu do podstawowych zasad. Obecne wytyczne w sprawie metody ustalania grzywien zapewniają przejrzystość i przewidywalność, a jednocześnie dają pewną swobodę uwzględnienia specyfiki każdego przypadku. Sądy europejskie przy wielu okazjach przchyliły się do podejścia Komisji w tej kwestii. Niewiele przepisów było tak intensywnie kontrolowanych przez sądy. Jeżeli zaistnieje potrzeba działań ustawodawczych, o podstawie prawnej przesądzi treść danej inicjatywy.

Wszelkie ponowne rozpatrzenie stanowiska Parlamentu w sprawach dotyczących konkurencji w ramach porozumienia międzyinstytucjonalnego musiałoby być zgodne z postanowieniami Traktatu oraz wymagałoby sformalizowania ogólnego międzyinstytucjonalnego porozumienia między instytucjami. W związku z tym proponuję rozpocząć nasz dialog poprzez mój regularny udział w

posiedzeniach Komisji Gospodarczej i Monetarnej oraz regularne spotkania z przewodniczącym tej komisji. Zobowiązuję się przekazywać Państwu moje refleksje na temat ciągłego wzmocnionego dialogu z Parlamentem. Zobowiązuję się pozostawać do Państwa dyspozycji jeśli chodzi o dyskusje na temat istotnych zmian w zakresie polityki konkurencji oraz służyć odpowiedziami na wszelkie pytania.

Jak Państwu wiadomo, większość działań Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji dotyczy egzekwowania przepisów. W przypadkach, kiedy będziemy potrzebować wniosków legislacyjnych i nielegislacyjnych, będę przedstawiała wnioski wysokiej jakości, przestrzegając zasad pomocniczości, proporcjonalności i lepszego stanowienia prawa. Będziemy dążyć do jak najskuteczniejszego i najmniej uciążliwego podejścia. Nadal będziemy polegać na szeroko zakrojonych konsultacjach publicznych i wiedzy o rynku. W tym kontekście będę w jak największym stopniu korzystać ze zbiorowego doświadczenia i opinii Parlamentu w celu wzmocnienia dialogu w zakresie polityki konkurencji.